

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

videt deres virksomhedsområder, således at der over hele landet kan ydes den i loven forudsatte psykotekniske bistand i forbindelse med erhvervsrådgivningen. De psykotekniske undersøgelser anvendes ved erhvervsvejledningen og organiseringen af dette arbejde giver på baggrund af de allerede indvundne erfaringer anledning til forskellige overvejelser, der endnu ikke er afsluttet.

Der er udarbejdet og udsendt forskelligt oplysningsmateriale, som bliver brugt i skolernes erhvervsorienterende undervisning. Det såkaldte erhvervskartotek, der indeholder oplysning om uddannelses-, løn- og arbejdsforhold inden for de vigtigste arbejdsområder, er udstationeret på arbejdsanvisningskontorerne, de fleste skoler og en række andre institutioner over hele landet; kartotekets ajourføring og udbygning er overtaget af arbejdsdirektoratet.

Som nævnt har den landsomfattende erhvervsvejledning kun været i virksomhed i ca. 1 år. Efter de indvundne erfaringer synes ordningen i det store og hele at have virket tilfredsstillende i praksis, men såvel undervisningsministeriet og arbejdsministeriet som det i henhold til lovens § 8 nedsatte rådgivende udvalg finder erfaringsmaterialet for spinkelt til bedømmelse af, om det måtte være hensigtsmæssigt at ændre loven på visse punkter.

Regeringen må herefter anse det for rigtigst at foreslå revisionen af erhvervsvejledningsloven udskudt til folketingsåret 1958-59. Til den tid vil man sidde inde med det erfaringsmateriale fra 3 års landsomfattende erhvervsvejledning, som loven forudsatte ville være til stede, når revisionen skulle finde sted.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Herved tillader jeg mig for høje ting at fremsætte *forslag til lov om foretagelse af visse ekspropriationer m. v.*

Lovforslaget er, for så vidt angår §§ 1-4, praktisk taget enslydende med de i de senere år vedtagne ekspropriationslove.

§ 1 bemyndiger ministeren til for statsbanerne at erhverve arealer, som er nød-

vendige til foretagelse af ændringer i anlæggene, der er en følge af arbejder, hvortil der gives bevilling ved finansloven eller til-lægsbevillingsloven for finansåret 1957-58.

Efter § 2 kan ministeren lade foretage ekspropriation, ligeledes for statsbanerne, af arealer og servitutter, der er nødvendige for at sikre synligheden af signaler o. lign.

Forslagets § 3 hjemler ministeren ret til at lade foretage ekspropriation for post- og telegrafvæsenet og de koncessionerede telefonselskaber af arealer m. v., som er påkrævede til tilvejebringelse af nye og udvidelse af bestående radiotelekommunikationsanlæg og telefonanlæg, herunder centraler.

§ 4 hjemler som sædvanlig fritagelse for stempel- og tinglysningsafgifter for de dokumenter, der udfærdiges i anledning af de af loven omfattede baneanlæg m. v.

Lovforslagets § 5 er en bestemmelse, som rækker ud over det enkelte finansår, idet den hjemler en lignende afgiftsfritagelse som § 4 for dokumenter, der udfærdiges i forbindelse med arealerhvervelser i henhold til lov nr. 165 af 1. maj 1923 § 1 angående regulering af statsbanernes niveauoverkørsler. I denne lov findes ingen udtrykkelig bestemmelse om afgiftsfritagelse, og de årlige ekspropriationsloves § 4 indeholder måske ikke tilstrækkelig klar hjemmel til at undlade at afgiftsberigtige disse adkomst-dokumenter m. v. Imidlertid synes det lidet rimeligt i afgiftsmæssig henseende at behandle disse dokumenter anderledes end andre ekspropriationsdokumenter, og paragraffen er medtaget for at skabe et klart grundlag for afgiftsfrihed. Jeg kan oplyse, at mangelen på en tilsvarende bestemmelse om afgiftsfrihed i den såkaldte krydsningslov (lov nr. 28 af 1. februar 1930) blev afhjulpet på samme måde ved en bestemmelse i ekspropriationsloven for 1937-38, nemlig lov nr. 125 af 7. maj 1937 § 4.

Jeg skal anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i færdselslov.*

Forslaget falder i to afdelinger, dels et forslag om ændring af § 57, stk. 4, om adgangen til at fastsætte lokale hastigheds-